

[Fritze Teisen.]

i en ikke helt ringe Grad, samtidig med at man har udvidet Omraadet for de Arter af Bidrag, som man lader komme til offentlig Udbetaling, og som man maa forvente, at det offentlige selv kommer til at udrede en meget stor Del af. Bevares vel, det er godt, at de enlige Forsørgere faar saa meget som muligt, men det skulde gerne holdes saaledes, at der ogsaa betales nogenlunde af den anden Part, som har Betalingspligten, saa at det ikke bliver det offentlige, som kommer til at bære Hovedbyrden paa dette Punkt. Jeg er bange for, at den Merudgift, der er regnet med paa dette Afsnit, vil blive overskredet i ganske betydelig Grad, bl. a. naar Hensyn tages til de nye Omraader, man har draget ind i Loven, jeg tror navnlig ved § 184. Jeg er meget bange for, at denne Lov i økonomisk Henseende vil vise sig, jeg kan godt sige, at blive en Skuffelse, en Skuffelse derigennem, at de Beregninger, man paa Forhaand har lagt til Grund, ikke vil kunne holde, thi der er, som jeg allerede nævnte ved Sagens første Behandling, umaadelig mange Ventiler i denne Lov, som bevirker, at Udgifterne kan blive langt større end beregnet, og som jeg ogsaa er tilbøjelig til at tro, man overhovedet ikke har regnet med. Jeg tvivler altsaa paa, at den økonomiske Basis vil holde.

Dette Lovforslag er jo et Led i hele det store Kriseforlig, for hvilket vi i Løbet af den seneste Tid har vedtaget Dækning i Rigsdagens Ting, eller om ikke fuld Dækning saa dog delvis Dækning — vi ved allesammen, at der ikke er tilvejebragt fuld Dækning. Nu kan jeg ikke lade være at minde om de Ord, som de to Kæmper i det andet høje Ting, Hr. Madsen-Mygdal og Hr. Krag, udtalte kort efter Forliget, da man spurgte, hvor Pengene skulde komme fra: først og fremmest gennem Besparelser! Det var Udtalelser, som faldt den Gang. Og saa erindrer jeg den Majtale, som den højtærede Statsminister holdt i Jylland, jeg tror, det var i Nørre-Sundby, hvor der blev sagt: Besparelser — ikke Tale om! Nogle faa Dage efter begyndte Socialdemokratiet her i Rigsdagen at ymte om, at der nok kunde være Tale om Besparelser, og at den Sparekommission, som var nedsat, maaske en Gang kunde komme til et Resultat om et eller andet. Jeg minder Venstrepartiet om denne Udtalelse: Først og fremmest ved Besparelser, og jeg tror ikke, det er sidste Gang, jeg faar Lejlighed til at minde det ærede Parti derom.

Det ærede Parti Venstre maa i det hele

befinde sig i en noget mærkelig Situation i Øjeblikket. Thi hvad er det, der er sket i indeværende Vinter, ja, i hele det sidste Aar? Der er sket det, at Venstre har konstitueret sig som Medregeringsparti. Det selv har opnaaet at faa en Del Love for største Delen af midlertidig Varighed: Hensstandslove, Akkordlove, en Rentelov, hvis Resultat sikkert vil vise sig meget problematisk, en Konverteringslov, som vist ingen Mennesker tror vil faa nogen Betydning, og forskellige andre Love: en midlertidig Kødordning, nogle midlertidige Landbrugsordninger — alt sammen midlertidige Love og saa Kronenedskæringen. Foreløbig har Venstre ikke faaet noget, som bliver af længere Varighed. Men vi ved, at Ejendomsskatternes Nedsættelse er paa Trapperne, og den Lov skulde jo blive af nogen Varighed. Men hvad er det købt med? En Anerkendelse af Grundstigningsskyldprincippet, som Venstre hidtil har været den stærkeste Modstander af. Denne Grundstigningsskyld gives nu Regeringspartierne af Venstre. Jeg minder endvidere om, at der er givet dem Militærlove, som har skaffet Danmark en Hær, der er ubrugelig, en Hær, der ikke er tilstrækkelig.....

Formanden: Jeg maa minde det ærede Medlem om, at det er Forslaget om offentlig Forsorg og ikke Grundstigningsskyld eller Militærlove, der er til Behandling.

Fritze Teisen: Jeg skal straks vende tilbage til det Lovforslag, der er til Behandling, men.....

Formanden: Det ærede Medlem erkender altsaa selv, at det ærede Medlem har forladt den foreliggende Sag.

Fritze Teisen: Saavel Grundstigningsskylden som de øvrige af mig nævnte Love er Led i det store Forlig, og ved en Behandling af denne Sag kan det ikke være uberettiget at nævne Lovforslag, som er Led i dette store Forlig, idet disse Forslag er kædet sammen, saa man ikke kan skille det ene ud fra det andet. Venstre har endvidere givet Regeringen en Lockoutlov; man er gaaet bort fra den gamle Modstand mod Fæste; man har givet en Forsorgslovgivning, en socialdemokratisk Forsorgslovgivning, som vil blive af varig Karakter, maaske vil gælde en Menneskealder; man har givet en socialdemokratisk Skolelov, som ligeledes vil komme til at gælde i mange, mange Aar,